

„Příběhy bezvýhradné lidskosti. Přemysl Pitter, výjimečná postava v dějinách 20. století“

nabídka putovní výstavy k zapůjčení

Národní pedagogické muzeum a knihovna J. A. Komenského připravilo výstavu **Příběhy bezvýhradné lidskosti – Přemysl Pitter, výjimečná postava v dějinách 20. století**. Tato putovní výstava přibližuje na příkladech lidských osudů přelomové události v československých a evropských dějinách 20. století. Představuje ve své celistvosti a akcentované společenské angažovanosti možnost obohacení učebních materiálů na základních a středních školách. Je koncipována jako příspěvek k prohloubení výuky ve společenskovedních oborech, nabízí závažný etický a emocionální rozměr a prezentuje kladné morální společenské vzory.

Obsah výstavy:

Výstava dokumentuje texty a fotografiemi život a odkaz významné, bohužel stále ne dostatečně známé osobnosti, muže tolerance, humanity, pedagoga a vychovatele **Přemysla Pittra** (21.6. 1895 – 15.2. 1976).

Život a dílo Přemysla Pittra a s ním spojené osudy lidí byly ovlivněny dějinnými zvraty, které přineslo 20. století. P. Pittra v mládí hluboce poznamenala smrt obou rodičů a hrůzná zkušenost z fronty 1. světové války, což ho přivedlo k rozhodnutí zasvětit celý svůj život pomoci druhým lidem – hlavně dětem. Ve 20. a 30. letech 20. století působil na pražském Žižkově, kde se mu s pomocí přátel podařilo vybudovat zařízení pro mimoškolní výchovu dětí – **Milíčův dům**. Kromě pedagogické činnosti se P. Pitter zapojil do mírového hnutí a věnoval se publikační činnosti. Jeho nejbližší spolupracovnicí se stala Švýcarka Olga Fierzová.

V době 2. světové války pomáhal židovským rodinám. Velký obdiv si zaslouží ojedinělá humanitární akce spojená s péčí o židovské děti, které se po skončení 2. světové války vracely z koncentračních táborů. Tuto **akci „zámky“** brzy rozšířil i na německé děti z českých internačních táborů. Po únoru 1948 byl komunistickému režimu čím dál tím víc nepohodlný. V roce 1951 byl nucen uprchnout do exilu.

Od roku 1952 našel P. Pitter nové pole působnosti: deset let pomáhal jako kazatel a sociální pracovník uprchlíkům před komunistickým režimem v bavorském táboře Valka. Povzbuzoval

krajany v exilu i doma, spolupracoval se zahraničními rozhlasovými stanicemi. Od roku 1962 přesídlil P. Pitter spolu s O. Fierzovou do Švýcarska, zde se aktivně účastnili spolkového života emigrantů, vydávali přední exilový časopis Hovory s pisateli. Zemřel v Curychu 15. února 1976.

Ocenění celoživotního díla

Za práci pro druhé se Pittrovi dostalo významných ocenění a uznání v Izraeli, ve Spolkové republice Německo, ve Švýcarsku a po r. 1989 i v Československu: v roce 1991 propůjčil prezident Václav Havel P. Pittrovi in memoriam Řád T. G. Masaryka za vynikající zásluhy o demokracii a lidská práva.

Technické údaje:

PVC bannery (85 x 200 mm) s roll up mechanikou na samostojných lehce přenosných hliníkových konstrukcích, možno libovolně umístit do interiéru.

Cíl výstavy:

Prohloubení výuky společenskovedních oborů na všech stupních škol, informování široké veřejnosti.

Cílová skupina:

Starší žáci ZŠ, studenti SŠ a VŠ, široká veřejnost.

Kontakt:

Národní pedagogické muzeum a knihovna J. A. Komenského, Valdštejská 20, Praha 1

PhDr. Lenka Lajsková
lajskova@npmk.cz

UKÁZKOVÉ FOTOGRAFIE BANNERŮ:

Příklad možné instalace celé výstavy

